

Warszawa, 27 sierpnia 2012 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie
ul. Jasna 2/4, 00-013 Warszawa**

Do sprawy o sygn. akt:

II SA/Wa 1002/12

Skarżący: D. P.
zam. ul. P., W.,

**Organ, którego skarga dotyczy: Pierwszy
Prezes Sądu Najwyższego,**
reprezentowany przez radcę prawnego Sądu
Najwyższego Małgorzatę Wrzołek - Romańczuk
(pełnomocnictwo w aktach) Sąd Najwyższy, Pl.
Kraślińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa

Odpowiedź Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego

**na pismo skarżącego z dnia 06.08.2012 r. w sprawie o sygn. akt II SA/Wa 1002/12, to
jest dotyczącej skargi na decyzję Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z dnia 22
maja 2012 r. nr BSA 111-0614.721/12 oraz na utrzymaną nią w mocy decyzję tego
organu z dnia 6 kwietnia 2012 r., o tym samym numerze, w sprawie o udostępnienie
określonych informacji**

Działając w imieniu Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego (pełnomocnictwo
złożone przy odpowiedzi na skargę), po zapoznaniu się z pismem skarżącego z
06.08.2012 r., jakie zostało złożone do akt sprawy o sygn. II SA/Wa 1002/12, uważam za
właściwe podnieść, co następuje:

Przedmiotowe pismo skarżącego trudno jest uznać za ewentualną polemikę ze
stanowiskiem zawartym w odpowiedzi na skargę. Skarżący nie usiłuje nawet sugerować, by
argumentacja Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, z jaką do tej pory spotkał się w
sprawie, a w szczególności w tej odpowiedzi, mogła być wadliwa.

Obecne pismo skarżącego może być natomiast postrzegane jako ewentualne
uzupełnienie skargi, co, zważywszy na treść art. 134 § 1 p.p.s.a.; wymaga poniższej
odpowiedzi.

Skarżący cytując art. 5 ust. 2 zdanie 2 u.d.i.p. nie twierdzi bynajmniej, by kwestionowanymi przez niego decyzjami Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego dopuścił się naruszenia owego przepisu. Na sformułowane przez siebie pytania o charakterze teoretycznym skarżący odpowiada kolejnym pytaniem, co czyni niejasnym jego rozumienie danego przepisu.

Tym nie mniej do oceny Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie może należeć kwestia, czy wiek sędziego ma związek z pełnieniem przez niego funkcji publicznej w takim znaczeniu, o którym mowa w art. 5 ust. 2 zd. 2 u.d.i.p.

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego nie uważa, by charakter niniejszej sprawy wymagał odpowiedzi na tak ujęte pytanie. Znamienne jest, że sam skarżący nie podejmuje próby udzielenia jakiegokolwiek czytelnej odpowiedzi na owe pytanie.

Tym niemniej nie sposób nie zauważyć, że informacja o wieku konkretnego sędziego nie jest informacją „o warunkach powierzenia i ustania funkcji sędziego”, jak wydaje się twierdzić sam skarżący.

W związku z tym należy raz jeszcze podkreślić, że w toku dotychczasowego postępowania Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego konsekwentnie stał na stanowisku, że wiek konkretnego sędziego, na którego ustalenie pozwala znajomość jego daty urodzin lub samego roku urodzenia, stanowi element danych osobowych sędziego podlegających szczególnej ochronie prawnej przewidzianej w przepisach o ochronie danych osobowych. Sąd Najwyższy, działający w stosunku do sędziów w nim zatrudnionych jako pracodawca, dysponując datami ich urodzin, zobowiązany jest chronić ich dane osobowe. Oznacza to, że bez jednoznacznej zgody pracownika, zobowiązany jest je udostępniać tylko w sytuacjach wyraźnie przewidzianych obowiązującymi przepisami. Do takich nie należą uregulowania w zakresie dostępu do informacji publicznej.

Kończąc wypada zauważyć, że podawane w końcowej części obecnego pisma skarżącego przykłady mają charakter czysto teoretyczny i pozostają bez związku z przedmiotem postępowania w niniejszej sprawie.

W tym stanie rzeczy aktualne pozostaje stanowisko przedstawione w odpowiedzi na skargę.

Załącznik 1 odpis niniejszego pisma

RADCA PRAWNY

Małgorzata Wrzolek-Romańczuk
WA-4349